

4. Інформаційна безпека: психологічні аспекти [Online resource]. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/informatsionnaya-bezopasnost-psihologicheskie-aspekty>

*Науковий керівник: Барановська Л.В.,
д-р пед. наук, професор*

УДК 81.23:159.922.8 (043.2)

Главінська Е.С.
Національний Авіаційний Університет, Київ

ВЗАЄМОДІЯ ПЕРЕКЛАДУ І ПСИХОЛІНГВІСТИКИ

Враховуючи той факт наявності у людини другої сигнальної системи, тобто умовних рефлексів вироблених на слова і означені ними поняття, ми можемо стверджувати про прямий вплив на свідомість людини за допомогою мови, як системи кодування абсолютно різних понять. Психологічна обробка інформації людиною, а отже і певна реакція залежать від сенсу мовленнєвого повідомлення яким вона сама його наділяє. Відповідно, доцільно стверджувати про важливість такого пізнавального психічного процесу як сприйняття мовлення. Виходячи з цього, можна зробити висновок про те, що якість самого перекладу визначає точність або хибність передачі сенсу змісту інформаційного повідомлення і, відповідно, сприйняття його людиною.

З одного боку, представники різних мов сприймають інформацію і мислять по-різному, оскільки категорії і поняття, закодовані в одній мові, не обов'язково наявні в іншій або ж мають інший змістовий характер, таким чином, «переклад з однієї мови на іншу є не передача тієї самої думки, а збудження іншої, відмінної» [Потебня, 172].

Однак існує й інша думка до якої схиляються такі відомі вчені як М. В. Жуйкова, Р. П. Зорівчак, 41 Ю. С. Кійка, М. П. Кочергана, про те, що схожостей набагато більше, ніж відмінностей, а тому слід говорити про реальність явища універсальності й у перекладі.

У психолінгвістиці нині можна простежуються чотири основних підходи до вивчення мовної особистості: 1) вікова психолінгвістика; 2) дослідження норми і патології в мовленні; 3) створення типології мовних спільнот і особистостей; 4) характеристика комунікативної поведінки мовної особистості [Сухих, 72].

Нагальність психолінгвістичного підходу до перекладу як синтезу процесу мислення та мовлення людини викликана наявністю лінгвістичних концепцій перекладу, не здатних достатньою мірою пояснити перебіг мовленнєво-мисленнєвої діяльності перекладача і чітко окреслює основну задачу психолінгвістики, а саме, віднаходження функціональних еквівалентів під час перекладу. В. О. Артемов стверджував, що психологічне вивчення всіх аспектів комунікації дає змогу розкрити психологічну сутність мовлення та мови, визначити правила спілкування на основі мови та інші закономірності, що реалізує перекладач під час своєї роботи [Артемов, 279].

З огляду на те, що головними причинами появи деформувань тенденцій в перекладі слід вважати когнітивні, так як їхня сутність пов'язана зі шляхами перероблення перекладачем мовного матеріалу, ми розуміємо важливість взаємодії психолінгвістики та перекладу. Так як переклад являє собою складну форму мовленнєво-мисленнєвої діяльності і передбачає спільну роботу обох півкуль головного мозку, доцільним є вивчення та розвиток психолінгвістики, як науки про психологічну зумовленість мовних явищ.

Отже, технологічний переклад за допомогою машини часто не відтворює сенсу мовного повідомлення через те, що не передбачає психологічної обробки, властивий лише людині, як живій високорозвиненій істоті. З огляду на це ми вбачаємо доцільність подальшого розвитку психолінгвістики як науки, а також окремо її аспектів як лінгвістичних так і психологічних.

Список літератури

1. Потебня А. А. Думки і мова/ А. А. Потебня. – К. : Синто, 1993. – 192 с.
2. Артемов В. А. Конспект вступних лекцій по курсу «Психологія перекладу». Москва : МГПИИЯ імені М. Тореца, 1969. 279 с.
3. Сухих С. А. Особистість в комунікативному процесі. Краснодар, 2004. 156 с.
*Науковий керівник: Кокарева А.М.,
канд. пед. наук, доцент*

УДК 159.942 (043.2)

Гончаренко Д.О.

Національний авіаційний університет, Київ

ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ТРИВОГИ ЯК СТАНУ ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ

У зв'язку з війною ми чуємо це слово кожного дня, воно стало частиною нашого життя. Тривожність - це емоційний стан, який переживає людина як захисну реакцію на загрозу. Тривога може бути викликана, як уявною небезпекою, так і цілком реальною. Зараз, коли більшість українців не може бути впевнена у своїй безпеці, вона допомагає нам вижити. Основою тривоги є відчуття страху, вона спонукає нас спочатку бігти, а потім вже думати.

Британська психологиня Люсі Бересфорд говорить, що відчуття тривоги, страху і пригнічення під час таких невизначених часів, як війна, є невідворотними [4]. Ми постійно читаємо жахливі новини, проте розуміння, що цивільні не можуть вплинути на перебіг подій, допоможе пристосуватися до таких складних часів як війна та не накручувати себе занадто сильно. Для того, щоб тривога не була негативною, тобто такою, яка викликана нереальною загрозою, важливо читати інформацію лише з перевірених джерел.

Люди, які спостерігають за ситуацією з екрану, більше страждають від тривожності, ніж ті, хто знаходиться в епіцентрі подій. Дослідження американських психіатрів після теракту у Бостоні довели, що рівень психічного порушення у тих, хто спостерігав за трагедією, знаходячись в безпеці, виявився вищим, а ніж у тих, хто був у зоні теракту [2]. Коли ми знаходимось у середині